

Het huis Hannon (Verbindingslaan 1)

Het gebouw is in 1903 opgetrokken door Jules Brunfaut op vraag van Edouard Hannon, ingenieur en kennis van de broers Solvay. Hij was kunstschilder en groot liefhebber van de art nouveau. Het huis is de enige art-nouveau-realisatie van Brunfaut, wat enigszins verrassend is omdat alle codes van de bouwstijl tot in de perfectie in het huis aanwezig zijn.

Op verzoek van Edouard Hannon zal de architect zich laten inspireren door het werk van Horta, Van de Velde en Van Rysselberghe, met als resultaat een opvallende gevel, met bogen en kronkels, versierd met de zo herkenbare "bow-window".

Gevelplan van het gebouw (g.d.), stedenbouwkundige vergunning van Verbindingslaan 1, Gemeentelijke administratie van Sint-Gillis.

Voor het interieur zou Brunfaut beroep doen op alle grote namen uit de art nouveau: het meubilair is ontworpen door Emile Gallé en Louis Majorelle, de glas-in-loodramen door Raphaël Ewaldre (leerling van Tiffany) en de fresco's van mediterrane landschappen en allegorische figuren zijn het werk van Paul-Albert Baudouin. Orgelpunt van dit bijzondere warme en comfortabele ensemble zijn de schitterende mozaïeken van plantenmotieven.

De familie Hannon zal tot 1965 in het huis wonen, daarna komt het leeg te staan. Monumenten en Landschappen zal het in 1976 beschermen en in 1979 wordt het door de gemeente Sint-Gillis aangekocht. Tussen 1984 en 1989 wordt het gerestaureerd en op vandaag biedt het onderdak aan de *Espace Photographique Contretype*